

РЕШЕНИЕ

№ 11381

гр. София, 02.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 06.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **381** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), във връзка с чл.145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба от Р. П. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], против Заповед за прилагане на ПАМ № 24-4332-006718 от 03.12.2024 г. издадена от полицейски инспектор към СДВР, постановена на основание чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, а именно „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“, връчена на 16.12.2024г.

Според жалбоподателя заповедта е незаконосъобразна, поради липса на компетентност, неспазване на изискуемата форма, противоречие с нормите на материалния закон и неговите цели, както и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Органът издал заповедта не е проверил факта, че към момента на установеното управление водачът П. Д. е бил правоспособен водач. Свидетелството за управление на МПС не е отнето, а същият не е бил лишен по съдебен или по административен ред от право да управлява МПС.

В с. з. , жалбоподателят Д., чрез адв. П., поддържа жалбата и пледира за отмяна на

заповедта, като незаконосъобразна.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Изразява писмено становище, в което оспорва жалбата.

От фактическа страна.

Видно от вписване върху процесната заповед (л.8 от делото), същата е връчена на жалбоподателя лично на 16.12.24г. Заповедта е оспорена в законния преклузивен срок за обжалване на административния акт /14 дни/, съгласно чл.149, ал.1 АПК, като жалбата е подадена чрез административния орган и е изпратена в съда, ведно с пълната преписка. Оспорването е от страна на лице, което е адресат на този неблагоприятен за него акт, съответно има правен интерес от оспорването, по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, поради което е процесуално ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана.

На 26.11.2024г. около 13:49ч. в [населено място], на [улица]срещу номер 3, водача Д. управлява МПС, което се движи с посока ул. Б. извор” към [улица], марка „Ф. голф” Тойота“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя Р. Д.. При извършената проверка е установено, че водачът на превозното средство- П. Д. не носи свидетелство за управление на МПС - чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП и чл.150, управлява МПС, което му е било иззето по реда на чл.171, ал.4 от ЗДвП.

На 26.11.2024г. е съставен акт за установяване на адм. нарушение, с бл.№ 1299108 срещу водача П. Д. описаното по-горе административно нарушение, на основание чл.150а, ал.1 от ЗДвП /л.14 от делото/.

Издадена е заповедта за налагане на ПАМ, на основание чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП.

По делото е представена справка относно собствеността на процесното МПС - л.42 от делото.

От страна на жалбоподателя още с жалбата е представен препис от споразумение по НОХД №306 по описа за 2024г. на РС Ихтиман, от което е видно, че П. Д. е бил осъден за престъпление по чл. 343б, ал.3 НК вр. с чл. 55, ал.1, т.1 НК , като на основание чл.343г НПК е лишен от право да управлява МПС за срок от 7 месеца, считано от 20.04.2024.

От правна страна.

Заповедта е издадена от компетентен орган- полицейски инспектор при СДВР. В този смисъл бяха представени Заповед № 251з–7486 от 03.08.23 г. на Директора на СДВР, служителите заемащи съответната длъжност са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП, каквато е процесната, Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г.на Директор на СДВР, както и Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, поради което възражението за издаването на акта от некомпетентен орган е неоснователно. Същата е издадена в предписаната от закона форма, противно на изложеното в жалбата и съдържа всички необходими реквизити, задължителни за съдържанието на административния акт, в съответствие с указаното в чл.59, ал.2 от АПК. В хода на административното производство по издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. По делото е безспорно, че именно жалбоподателят е собственик на автомобила, чиято регистрация е прекратена, поради което правилно е определен и адресатът на административния акт. В обстоятелствената част на заповедта изрично е посочено процесното МПС с марка, модел и регистрационен номер, поради което същото е надлежно индивидуализирано, като изрично са описани и отнетите два броя табели с цитиран регистрационен номер, поради което не би могло да възникне съмнение за това кой е автомобилът, чиято регистрация се прекратява.

Съгласно чл.171, т.2а, б.,„а“ от ЗДвП, прекратява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява МПС: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл.171, т.1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Заповедта е издадена въз основа на обективизираното в нея основание, съгласно приложимия материален закон и при съблюдаване на неговите цели, а именно в хипотезата на чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, конкретно за това, че автомобилът, собственост на жалбоподателя, е управляван от лице, непритежаващо свидетелство за правоуправление и след като е лишено по съдебен ред.

Безспорно е, че лицето в резултат от постигнато споразумение в рамките на НОХД №306 по описа за 2024г. на РС Ихтиман, е било осъдено за престъпление по чл. 343б, ал.3 НК вр. с чл. 55, ал.1, т.1 НК , като на основание чл.343г НПК е лишено от право да управлява МПС за срок от 7 месеца, считано от 20.04.2024. Действително, както твърди и жалбоподателя, към датата на извършване на нарушението, за което е издадена ПАМ - 26.11.2024г. срокът за налагане на лишаването от правоуправление е

изтекъл. Установяването на този факт в рамките на съдебната част от оспорването обосновава извод за неспазване от страна на административния орган на изискването по чл.35 от АПК - преди издаването на заповедта не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая. Видно от представената административна преписка цялата доказателствена съвкупност в нея се отнася до лицето Р. Д., на когото е издадена процесната заповед, но не е изяснен основополагащия факт, относно твърдяното основание за липса на свидетелство за правоуправление, респ. лишаване от правоуправление поради наличие на съдебен акт на лицето П. Д.. Последното сочи на съществени нарушения на административно-производствените правила при издаване на акта, предвид обстоятелството, че се касае за две самостоятелни основания за налагане на ПАМ, без да са изложени мотиви от страна на органа, касаещи всяко от тях поотделно.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е основателна. Оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка като постановена при неспазване на изискванията на чл.172, ал.1 от ЗДвП и на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК; при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила; при неправилно приложение на материалния закон; в несъответствие с целта на закона следва да бъде отменена, като незаконосъобразна.

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като на основание чл.143, ал.1 от АПК, в тежест на СДВР следва да бъде възложено заплащането на разноски за внесена държавна такса в размер на 10 лева и за възнаграждение за осъществено процесуално представителство в размер на 300 лв.

Съгласно чл.172, ал.5, изр. второ от ЗДвП, решението не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. П. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], против Заповед за прилагане на ПАМ № 24-4332-006718 от 03.12.2024 г. издадена от полицейски

инспектор към СДВР, постановена на основание чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, а именно „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“, връчена на 16.12.2024г.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Р. П. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 310 лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.